

Sygn. akt XVII Ame 30/00

W Y R O K

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2001 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sad Antymonopolowy

w składzie następującym:

Przewodniczący Andrzej Turliński

Protokolant Renata Kozłowska

po rozpoznaniu w dniu 21 marca 2001 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania Zakładu Energetycznego S.A. w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

zainteresowany: W. p. z o.o. w R.

o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej

na skutek odwołania od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

OWA nr 3/2000 z dnia 14 lutego 2000 r. sygn. akt OWA

116sk/99/285/2000

I. uchyla zaskarżoną decyzję

II. zasądza od W. Sp. z o.o. w R. na rzecz Zakładu
Energetycznego S.A. w W. kwotę 100 (sto
złotych) tytułem kosztów postępowania.

/-/ SSO Andrzej Turliński

Uzasadnienie

Decyzją z dnia 14 lutego 2000 r. nr OWA 3/2000 Prezes Urzędu Regulacji Energetyki umorzył postępowanie administracyjne wszczęte na wniosek W. Sp. z o.o. w W. (zwanej dalej P.) uznany za wniosek o rozstrzygnięcie sporu między P. a Zakładem Energetycznym S.A. w W. zwanym dalej Energetyką) w sprawie odmowy przyłączenia do sieci elektroenergetycznej. Organ regulacyjny uznał, że spór stron dotyczy „oceny wykonania przez P. zobowiązania wynikającego z umowy Nr 61/98 o przyłączenie do sieci elektroenergetycznej”. Mianowicie Energetyka odmówiła przyłączenia wybudowanej przez P. sieci elektroenergetycznej do sieci 15 kV Dawidy przebiegającej przez teren H. Spółdzielni D. motywując to faktem, iż P. nie dopełnił obowiązku z § 5 umowy, gdyż jako inwestor nie uzyskał zgody tej Spółdzielni (zwanej dalej HRS) na przeprowadzenie linii energetycznej przez jej teren. P. natomiast uważał, że wszystkie swoje obowiązki ze wzmiankowanej umowy wykonał. Dlatego domagał się od Prezesa URE doprowadzenia do zawarcia odpowiedniej umowy.

W ocenie Prezesa URE umowa stron jest czynnością cywilnoprawną. W przypadku niewykonania obowiązku z niej wynikającego właściwym do rozstrzygnięcia sporu stron powinien być sąd powszechny. W tej sytuacji dalsze prowadzenie postępowania administracyjnego byłoby bezprzedmiotowe, a to stanowi przesłankę do umorzenia postępowania na podstawie art. 105 § 1 k.p.a.

Od wydanej w sprawie decyzji umarzającej postępowanie Print odwołał się do Sądu Antymonopolowego. Wskazał, że nie było podstawy do umorzenia postępowania, skoro Energetyka cały czas odmawia przyjęcia wybudowanej sieci i dostarczania poprzez nią odwołującemu się prądu.

Tego rodzaju zachowanie Energetyki było bezprawne w świetle treści art. 7 ust. 1 i ust. 4 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz. U. Nr 54, poz. 348 z późn. zm.).

Według tych przepisów przedsiębiorstwa energetyczne zajmujące się przesyłaniem i dystrybucją energii elektrycznej są obowiązane do zawarcia umowy o przyłączenie, umowy sprzedaży energii z podmiotami ubiegającymi się o przyłączenie do sieci, jeśli istnieją techniczne i ekonomiczne warunki dostarczania, a żądający zawarcia umowy spełnia warunki przyłączenia do sieci i odbioru. Szczegółowe warunki realizacji i finansowania budowy sieci określają przepisy odpowiednich rozporządzeń.

Zdaniem P. uchylanie się Energetyki o ww. ustawowych obowiązków potwierdzonych w umowie nakładało na Prezesa URE obowiązek rozstrzygnięcia sporu w trybie art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego.

Po zapoznaniu się z odwołaniem organ regulacyjny decyzją z dnia 28 kwietnia 2000 r. nr OWA 13/2000 działając na podstawie art. 479²⁹ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł zmianę umowy stron nr 61/98 z dnia 17.09.1998 r. wprowadzając między innymi dodatkowe postanowienia zamieszczone w nowych § 5a i § 5b (pkt 2 i 3 decyzji). Według zapisów tych postanowień Energetyka zobowiązała się do uzyskania pozwoleń właścicieli gruntów, na których zlokalizowane będą urządzenia energetyczne na budowę lub przeprowadzenie nad gruntem urządzeń niezbędnych dla rozpoczęcia dostawy prądu. Niezależnie od tego strony zobowiązały się do podjęcia wspólnych działań dla uzyskania pozwoleń właścicieli wzmiankowanych wyżej gruntów.

Kształtując prawa i obowiązki stron w drodze zmiany łączącej je umowy cywilnoprawnej Prezes URE dostosował się do treści art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego, w myśl którego w sprawach spornych dotyczących:

1. warunków ustalania świadczenia usług przesyłu paliw lub energii,

2. odmowy zawarcia umowy sprzedaży energii elektrycznej, paliw lub ciepła,

3. nieuzasadnionego wstrzymania ich dostaw

rozstrzyga Prezes URE na wniosek strony.

Organ regulacyjny uznał bowiem, że obowiązek uzyskania zezwoleń właścicieli gruntu (w tym Spółdzielni D.) przez które przebiega sieć energetyczna nie należy do obowiązku podmiotu przyłączanego lecz Energetyki.

Od tej decyzji odwołała się Energetyka wnosząc o jej uchylenie w pkt 2 i 3. Zarzuciła Prezesowi URE błędne przyjęcie, iż obowiązek uzyskania prawa do dysponowania terenem przy ubieganiu się o zezwolenie na budowę obciąża osobę nie będącą inwestorem w sytuacji, gdy kwestia ta została wyraźnie unormowana w § 2 umowy przyłączeniowej z dnia 17.09.1998 r. nr 61/98, gdzie postanowiono, że odbiorca zobowiązuje się do zrealizowania własnym kosztem technicznych warunków przyłączenia określonych w załączniku do umowy.

Sąd Antymonopolowy zważył co następuje:

Zaskarżoną decyzją Prezes URE zmienił częściowo umowę wiążącą Print z Energetyką kształtując jeden z warunków świadczenia usług przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej (nowy § 5a i § 5b umowy).

Tymczasem wniosek P. z dnia 5.08.1999 r. należało uznać za wniosek o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego odmowy przyłączenia Print do sieci Energetyki. W piśmie z dnia 5.08.1999 r. Print stwierdził między innymi: "nie naszym obowiązkiem lecz podległej Panu Prezesowi Spółki Akcyjnej jest przyłączenie naszej linii do linii napowietrznej 15 kV D

przebiegającej na terenie Spółdzielni D. " (k. 4 akt adm.).

Istotne też jest, że we wniosku w ogóle nie wskazane zostały sporne posta-

nowienia warunków umowy świadczenia usług, gdyż w ocenie P. takowych nie było. Istotą wniosku było zaś przymuszenie w drodze administracyjno-prawnej Energetyki do przyłączenia odbiorcy do sieci elektroenergetycznej.

W tym stanie rzeczy uznać należało, że zaskarżona decyzja dotycząca ustalenia niektórych warunków świadczenia usług nie była adekwatna do treści wniosku o wszczęcie postępowania. Skoro żadna ze stron nie wносиła o zmianę zawartej umowy nr 61/98, a jedynie P. wносиł o spowodowanie przyłączenia go do sieci, czego odmawiała Energetyka, to zaskarżona decyzję należało uchylić na podstawie art. 479³⁴ § 2 k.p.c., gdyż nie odniosła się ona do istoty sporu. Organ regulacyjny błędnie zastosował w sprawie tę część art. 8 ust. 1 Prawa energetycznego, która, na wniosek strony, daje mu prawo w sprawie spornej ustalić (a także zmienić) warunki świadczenia usług. Podstawą prawną rozstrzygnięcia zgłoszonego w sprawie wniosku powinien być art. 8 ust. 1 ale w tej części, która zezwala Prezesowi URE rozstrzygnięcie w przedmiocie zasadności odmowy przyłączenia do sieci.

Z tych wszystkich przesłanek Sąd orzekł jak w sentencji na podstawie art. 479³⁴ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania Sąd postanowił na podstawie art. 98 k.p.c., stosownie do wyniku sporu.

/-/ SSO Andrzej Turliński

Na wyprawie sądowej
Za wyprawą
[Signature]